

Szegedi Egyetem

A második félév kezdetén

Az iskolai gyakorlatok néhány problémájához

FEBRUÁR ELEJÉN kezdődött az V. éves tanár szakos hallgatók iskolai gyakorlatának második része, és most már abban a helyzetben vagyunk, hogy a második „félidő” tapasztalatairól is adhatunk képet, bár ez a kép természetesen még nem összegző, összefoglaló jellegű. A most felmerülő problémák még megoldhatók, a munkán még menet közben lehet javítani, éppen ezért nem hiábavaló, ha felsorolunk néhány ilyen problémát.

Az iskolai gyakorlat sikeréhez elengedhetetlenül szükséges a szakvezető és felölt harmonikus együttműködése. Enélkül eredményes munka elképzelhetetlen.

Az együttműködés leggyakrabban az önállóság különböző felfogása miatt válhat sikertelenné. A jelöltnek, ha órát akar tartani, először is óravázlatot kell készítenie. Itt feltétlenül teljes önállóságot kell kapnia a szakvezető feladata csak az ellenőrzés és az esetleges módosítás. A közös munkának tehát csak az óravázlat, illetve az óravázlat első példányának elkészítése után kellene kezdődnie. Sajnos ez nem mindig van így és ebből a közös munkát zavaró nézeteltérések származhatnak.

A szakvezetők, különösen a közös munka első szakaszában, bizalmatlanok a jelölttel, s az osztály iránti érthető felelősségérzetből, nem merik rájuk bízni az óravázlat elkészítését, hanem azt lediktálják, és az utolsó betűig szó szerint megkövetelik.

AZ ELLENTÉTES végtel, hogy a jelölt, talán önmaga erejének túlbecsülésével is, kísérletezni szeretne, s közben elfelejti, hogy az osztály iránt felelősséggel tartozik, és a három-négy hét után nem távozzhat „utánam az özvív” jelszóval, mert munkájának eredménye vagy eredménytelensége az osztály egész évi teljesítményére hatással lehet.

Erről az alapproblémáról Suki Béla történelmi szakos szakvezető a következőket mondta el:

Az önállóságnak a tanárjelöltek részéről először is az óravázlat elkészítésében kell jelentkeznie, mégpedig tartalmi és formai téren egyaránt. A tanár feladata itt csupán az ellenőrzés és az utólagos javítás, módosítás. Szükségesnek tartom, hogy a tanárjelöltek egyedül is tartsanak órát, hiszen így tudjuk biztosítani számukra jövődó munkájukhoz a legjobb előkészítést. Az iskolában, ahol dolgozni fognak nem fog egy-egy szaktanár ülni az órájukon... Eggedül lenni az osztályal, ennek rendkívül pszichikai jelentősége van a jelöltnek számára, amely viselkedésükre, munkamódszereikre és munkájuk eredményességére is nagy hatással van. Igen fontos, hogy a jelöltek kísérletezzenek, alakítsák ki, az egyéniségükhöz legjobban illő módszert.

A jelöltek részére biztosított nagyobb önállóság bizonyítéka, hogy bevonják őket a munkaközösségi megbeszélésekbe, és a tapasztalatokat és igényeket jobban megismertetése érdekében külön megbeszélést tartanak a tanárjelöltek és a szakvezetők között.

A SZAKMAI kérdésekről és az ezzel kapcsolatos meg-

állapításokról már olvashatunk a Szegedi Egyetem korábbi számaiban, viszont kevesebb szó esett a munka során felmerülő ideológiai kérdésekről. Ezek leginkább a történelmi tanítás során jelentkeznek, ezért ebben a kérdésben is történelmi szakos szakvezetők adhattak legbővebb felvilágosítást.

Szilágyi Béláné dr. és Suki Béla elmondták, hogy a tanárjelöltek munkájában általánosan érvényesül a marxista szemlélet. A különbség, ami fennáll egyes jelöltek munkájában, nem is meggyőződésbeli, inkább kvalitásbeli. Megmutatkozik, hogy ki az, aki csupán megtanulta a marxizmust s azt az anyag megfelelő részénél elmondja, és ki az, aki képes volt azt szemléletmóddá, úgyszólván az egyénisége részévé, állandóan jelenlévő szemléletmóddá építeni.

Es még egy adalék az ideológiai munkához. Sokat foglalkoznak nálunk különböző szinteken a nacionalizmus mellett a kozmopolitizmus problémáival is. Az utóbbi keletkezését vizsgálva rá kell mutatnunk arra, hogy miközben egyik kezünkkel hadakozunk ellene, a másikkal, nem is jelentéktelen mennyiségben, akaratosan is, mi magunk termeljük újjá, már a középiskolákban.

Az ún. nyugati nyelvek közül legnagyobb mértékben a francia, angol, olasz oktatása folyik nálunk, mivel a német ilyen vonatkozásban különleges helyet foglal el. Az említett nyelvek tanítása során természetesen már a legkötöttebb tankönyvi

anyagban is szó esik az illető országokról, s nyilvánvalóan motivációs okokból ezeket egyenként mind a legszebbnek, legjobbnak, lakóit a legderékabbnak mutatja be. A motiváció pedig visszafelé is hat. Az idegen nyelvű szöveg megértése következtében jelentkező öröm, lelkesedés a szöveg tartalmát mélyebben bevisi, mint ha akár jóval magasabb szintű magyar nyelvű szöveg lenne.

Így a tanulók erős érzelmi hatással telített, rendkívül egyoldalú, szemiatikus képet kapnak az illető országról, népről stb., s ezt az érzelmi hatást a tanárok a nyelvtanulási kedv fokozása céljából még erősítik is, anélkül azonban, hogy magát a képet árnyaltabbá, tehát igazabbá tennék.

S hol itt a kozmopolitizmus, vagy legalább is a csirákja? Ott, hogy a tanuló lelkesedik az illető országról, népről, úgy, ahogy az van, helyesebben amilyenek: 6 látja, és nem az ő hitája, ha nem tud árnyaltan látni természet, művészet és társadalom, múlt, jelen és jövő kérdésében.

LEHETETLENSÉG VOLNA egy enél akár sokszorta nagyobb terjedelmű cikkben is részletesen és kimerítően foglalkozni a tanítási gyakorlatok minden problémájával, még kevésbé azonnal megadni azok megoldásának kész receptjét. A részekből azonban össze fog állni az egész s ez a cikk nem akar több lenni, mint egy mozaikdarab ehhez az egészhez.

Bistey András

Újraválasztották a SZEAC vezetőségét

Az MTS határozata értelmében a sportegyesületi vezetőségeket kétévtenként új-já kell választani. A SZEAC a közelmúltban tartotta beszámoló és vezetőválasztó közgyűlését, amelyen az elnökség beszámolóját dr. Bérczi Imre tartotta.

A beszámoló foglalkozott az 1965. évi eredményekkel, s megállapította, hogy a kitűzött célok végrehajtása alapján eredményes volt, de

a feladattervek nem mindenütt, és nem elég következetességgel valósultak meg.

Az elnökség tervszerűen, rendszeresen végezte munkáját. Az egyes szakosztályok legfontosabb és legidősebb problémáit vitatta meg ülésén, s hozott megfelelő határozatokat. A jövőben azonban feltétlenül kívánatos az elnökség és a szakosztályok vezetése, valamint az egyesület tagjai közötti szorosabb kapcsolat kiépítése.

A tömegsport szélesítése terén a feladatokat az egyesület végrehajtotta, a Testnevelési Tanszék segítségével eredményeként számos sportágban nagy létszámú egyetemi hallgató közreműködésével színvonalas bajnokságokat sikerült lebonyolítani.

A jövőben még több ilyen jellegű versenyt kell szervezni az utánpótlás biztosítása érdekében.

Súlyos nehézségként említette a beszámoló a tornatermek hiányát, ami mind a minőségi, mind pedig a tömegsportra kihatással van.

Kívánatos volna, hogy az illetékes szervek tegyenek kezdeményező lépéseket korszerű tornacsarnok épí-

tésére felettes szerveikhez, hiszen több ezer egyetemi és főiskolai hallgató, és az egyetem irányítása alatt működő gyakorló iskola tanulóinak hosszú idő óta nem rendelkeznek megfelelő tornateremmel.

Részletesen foglalkozott a beszámoló az egyes szakosztályok szakmai problémákkal, majd

határozati javaslatban ismertette az 1966. év célkitűzéseit.

Az elnökség beszámolójához számos hozzászólás történt, melyek közül kiemelkedő dr. Hepp Ferencnek, az MTS kiküldöttjének az

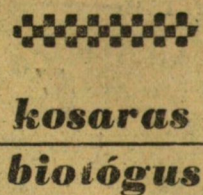
egyesület munkáját értékelő megjegyzései. Ezután került sor az elnökség és a számvizsgáló bizottság megválasztására.

Az elnökség tagjai: dr. Antalffy György elnök, dr. Bérczi Imre és dr. Simon László elnökhelyettesek, dr. Deák Ferenc, dr. Herczeg Ferenc, dr. Kemenes Béla, dr. Márta Ferenc, dr. Nagy Lajos, Papp Károly, Prefort László, dr. Tóth Károly, Tóth László és dr. Varga János.

A számvizsgáló bizottság tagjai: dr. Budai Károly, Endreffy Lóránd és Fábian Károly.

— f —

Bemutatjuk: Kanyó Katalin

kosaras biológus

Kanyó Katalin, avagy ismertebb nevén „Kölyök”, 1966-ban abbahagyja a kosárlabdázást.

— Nem lesz könnyű — mondja elszomorodva, — hiszen évek alatt olyan jó társaság jött össze, hogy kétszeresen is nehéz lesz a válás: Meg kell válni a kosárlabdázástól és a lányoktól is. Júniusban vége az egyetemnek, s mivel társadalmi ösztönödjás vagyok, oda megyek, ahová elveznek... S az új munka ilyen nem valószínű, hogy éppen női kosárlabdacsapat lesz. Meg ha lenne is! Újra beilleszkedni, új társaságba? Ámbar ha visszakerülnék Félégyházára... s megcsillan Kölyök szemében egy halvány reménysugár — az más lenne. Itt kezdtem.

Kati nyolcadikos volt, amikor először lépett a kosárlabda pályára. Egy év múlva a Móra Ferenc Gimnázium csapatában játszott. A megyében első másodikok voltak. 1961-ben felvet-

ték a szegedi egyetemre biológia-földrajz szakra, s azóta a SZEAC játékos. Jobboldali bedobó. Szorgalmas tehetséges és lelkes játékos. — de erről a szurkolók is tudnak, kár lenne az odaadó, harcos játékot hozzá nem illő jelzőkkel elszűríteni. 1966-ban megválik a SZEAC-tól, mégis minden gondolva ide köti: Sajnálom, hogy meséli, hogy a régi gardából már ötven nem játszanak, s ez megnehezíti a csapatépítést. Sportszeretetét mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a kosárlabdához még a szakdolgozatírás közben sem lett hűtlen.

— Szakdolgozatom címe: A kosárlabdásport és a metrikus jellegű összehasonlítására vonatkozó tájékoztató jellegű vizsgálat. „Értelmeiben:” a testi adottságokat és a sportbeli teljesítmények közötti összefüggéseket vizsgáltam. A „vizsgálat” alanyai a Tömörkény Gimnázium kosaras lányai voltak.

Arra a következtetésre jutottam, hogy a túlfejlesztett emberek teljesítménye jó, a közepesen fejletteké közepes, az alulfejletteké gyenge. Egyetlen kivételt esetet találtam...

— Ha már itt tartunk: Milyen szerepe van a testi magasságnak a kosárlabdában?

— Előnyös a magasság, de nem minden. Anélkül is lehet jó játékos valaki.

— És végül egy banális kérdés:

— Lehet-e jól tanulni és jól sportolni egyszerre?

— Elég nehéz dolog. Igaz azonban az is, hogy ha valaki igazán szereti a sportot, minden áldozatot meg tud hozni érte.

Kanyó Kati, a SZEAC NB II-es játékosba búcsúzik a kosárlabdázástól. De talán nem örökre. Bizunk ugyanis abban, sőt, meggyőződésünk, hogy abban az iskolában, ahol tanítani fog, majd jó kosarasokat nevel, olyanokat, mint ő maga.

Kidolgozták az irodalmi fesztivál programját

Április 4-7. között kerül sor a Felsőoktatási Intézmények Országos Irodalmi Fesztiváljának lebonyolítására, amelyen 550 hallgató vesz részt. Ezekben a napokban 12 színjátszó csoport, 19 irodalmi színpad és közel 150 vers- és prózamonddó mutatja majd be produkcióját. A nagyszabású rendezvény előkészítésével a JATE KISZ bizottságát bízta meg a KISZ K. B.

Február 15-én délután a területi bizottság tagjai több mint négy óras megbeszélés eredményeképp megállapodtak a leglényegesebb kérdésekben, s felelős bizottságokat alakítottak. Az ülésen valamennyi intézet képvisel-

ője megjelent, s részt vett a Népnyelvi Intézet kiküldöttje, s a KISZ K. B. Kulturális Osztályának munkatársa is.

A színjátszó és az irodalmi színpadok a Móra Ferenc Kultúrotthonban, a Bölcsészettudományi Kar Maximumában és a Kamaraszínházban lépnek fel. Versenyen kívül a Greifswaldi testvéregyetem színjátszó csoportja is bemutatkozik.

A vers- és prózamonddók szereplése számára az Orvostudományi Egyetemen és a Tanárképző Főiskolán biz-

tosítanak helyet. A résztvevők három kötetmenty és két prózai művet hoznak magukkal, amelyek közül az ismétlődéseket elkerülendő, a zsűri választja ki az előadható darabot.

A szervezési munkákban, az elhelyezés megoldásában segítséget nyújt a megyei KISZ-bizottság, s az Orvostudományi Egyetem és a Tanárképző Főiskola KISZ-bizottsága, valamint a Városi Tanács Művelődési Osztálya, és a középiskolák támogatására is számítanak a rendezők.

— f —

Ideológiai tudományos ankét

A József Attila Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karának Világnézeti és Nevelési Bizottsága és az MSZMP kari alapszervezete március 9-10-én szakmai-ideológiai tudományos ankétot rendez a kar épületének klubhelyiségében.

A két napos ankét során négy előadás hangzik el. Az első „Állam és demokrácia” címmel dr. Antalffy György tanszékvezető egyetemi tanár, a második „A gazdasági irányítás demokratikus vonásai és az alkotmány” címmel dr. Kovács István, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja, tanszékvezető egyetemi tanár, a harmadikat „A gazdasági irányítás demokratikus vonásai és a polgári jogi módszerek” címmel dr. Kemenes Béla

tanszékvezető egyetemi docens, kari dékán, a negyediket pedig „A szocialista demokrácia és a termelés közvetlen irányítása” címmel dr. Nagy László tanszékvezető egyetemi tanár, a Világnézeti Nevelési Bizottság elnöke tartja. A bevezető előadás kivételével a előadások vitaindító előadások, amelyek korreférátumok és hozzászólások követnek. A korreférátumokat dr. Kovács István előadásához dr. Fonyó Antal tanszékvezető egyetemi tanár, dr. Szentpéteri István egyetemi docens és dr. Dán Sándor egyetemi adjunktus, dr. Kemenes Béla előadásához dr. Horváth Róbert tanszékvezető egyetemi tanár, dr. Nagy Lajos tanszékvezető egyetemi docens, dr. Nagy László előadásához pedig dr. Veres József egyetemi adjunktus, dékánhelyettes, dr. Papp Ignác egyetemi adjunktus és dr. Imre Ottó egyetemi adjunktus mondják el.

Köszönet

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani a JATE tanczenekarának, a „The Lines” együttesnek. Meghívásunknak eleget téve eljöttek hozzánk és színvonalas, hangulatteremtő játékkal nagyban hozzájárultak diáblánk sikeréhez.

A Csanádpalotai Gimnázium KISZ szervezete

SZEGEDI EGYETEM

A József Attila Tudományegyetem, az Orvostudományi Egyetem és a Tanárképző Főiskola lapja. Megjelenik havonta kétszer. Főszerkesztő: Papp Lajos. Szerkesztőség: Szeged, Magyar Tanácsköztársaság útja 10. Tel.: 51-98, 23-30. Kiadásért felel: Kovács László a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalat igazgatója. Kiadóhivatal: Szeged, Tanácsköztársaság útja 10. Tel.: 35-00, 31-15. A lapot az intézmények pénzügyi támogatásával, Ára 50 Ft. Előfizetés negyedik évre 3 Ft. Szegedi Nyomda-Vállalat

Tartozom Önöknek egy vallomással — mindig szerettem az embereket, csak nem voltam képes megérteni őket minden esetben. Jó, — öreg vagyok, beszámíthatatlan, ezt nagyon tudom, de engem kérem valaha lokomotívok tituláltak, nem holmi nozdonyok! Vidám futtyómtól volt hangos a Nagy Magyar Kis alföld, (mivelhogy Győr-ből hoztak ide) keresz-tül törtem hegyeken, folyókra. Maximális sebességem csaknem elérte az óránkénti 50 kilométert. Igaz, bátyám, a négyhuszonnégyesek gyorsabbak, de nekem is számtalan ember köszönheti, hogy utazhatt, és hány vagon árut szállítottam?! — Ah!... Emlékszem egyszer öt-száz darab export himnyű volt a rakományom. Valutát szállított-

Én a mozdony

— tam én az országnak kérem!
— És mi a hála?
Engem. Néhányezert. Megaláztak. Megvettek. Leparancsoltak vidékre egy kórház udvarára — káznakak. A Szeged m. Városi Tanács Kórház II. részlegét melegíteni. Fantasztikus ügye? Hiába is próbálnák megmagyarázni, hogy mozdonyágom továbbra is megőrizte egyéniségét. Ellenben megvizsgálna ha világhosszra tennék előttem, hogy melyik modern esztétikai elképzelés helyezett engem ide, a kórházba. Egyébként fél füllel és kerek nélkül — mert ezeket is leamputálták már rólam — azt hallottam, hogy azért kellett volna nekem melegítenem,

mert a kazánház felújítását kifejeztették a tervéből. Még nem döntöttem, hogy elhagyom-e, viszont nem vitatkozom. De valahol olvastam egy plakáton — lehet, hogy éppen itt a kórházban — hogy a tisztaság fél egészség. Hm! Mit gondolnak, én lennék a másik fele?!
Mindezek ellenére optimista vagyok, még mindig bízom az emberekben, ezért is bátor-kodom kérni. Örök hála-ra köteleznék, ha elintéznék, hogy az „Öreg Lokomotívok Házába” szállítsanak, vagy, ha ez megoldhatatlan legalább gurítsanak hozzám egy vagon — társ-ként. Mert higgyék el olyan egy vagonon vagon nélkül, mint az ember, ha hiányzik a feje. Fáradozásait előre is köszönve maradok tisztelttel:
én, a mozdony (m. r.)

Sakrovatunkat anyagtorlódás miatt következő számunkban közöljük.

SZERKESZTŐSÉG